

„נערת שעשועים“ כך נקרא בגד הים תוצרת בית החרושת גוטקס, אותו מדגימה הלית קטמור. בגדיהם נועזו מאוד, עם מחשוף מלפנים ומאחור, מקושט בסיכה מלפנים.

אלגנטי הגברת הירשטל, מתכננת האופנה של בית החרושת דיוה, יצרה את השלישייה הזו: מימין מדגימה דניאלה סולדו, במרכז הלית קטמור בבגדיים בעל שני חלקים, ומשמאל נעמי בן-יוסף בבגד ים, אשר אם תרצו, בתוספת חציית או מכנסיים תואמים, ייהפך לבגד-ערב.

מה שהכינו לך לקיץ

„א-לה-קורז“ מדגימה מירי זמיר. בגדיהם, אשר בקווי השוליים שלו ניתן להבחין באימרה גלית, תוכנן לפי שימלה של קורז.

מחשוף עמוק מלפנים, המגיע עד לטבור, בבגדיים תוצרת גוטקס. מדגימה הלית קטמור. לפי תחזית מתכנני אופנת בגדיהם, זהו המראה הצפוי בחופי הארץ בחודשי הקיץ השנה.

„דיסקומק“ זהו שם דגם בגד הים. תוצרת בית החרושת אלטקס, אותו מציגה אנט הומונאי.

היה ברור שישראל לא תפגור בש-טח בגדיהם. והנה החוכמה. השנה יוצפו חופי-הרחצה הישראליים בבגדיים מתוצרת מקומית, ש-לא יביישו כל בית-אופנה פריסאי. בגדיים נועזים ובגדיים סגורים. את הטון בשטח זה נותנים בתי החרושת „גוטקס“, „דיוה“ ו„אלס-טקס“.

הקו המשותף לכל מתכננות האופנה בישראל הוא ההשראה אותה הן מקבלות מהדוגמות האחרונות של השמלות, „ההולכות בשוק“. כך ניתן לראות פתח צוואר זהה לשימלה ולבגדיים, גיזרת חולצה תואמת של בגדיים וחלק עליון של שימלה. הגברת הירשטל, מתכננת-האופנה של בית-החרושת „דיוה“, נוקטת בשיטה של דגמים קלאסיים שיהיו שווים לכל-נפש. ואילו הגברת לאה גוטליב, מתכננת-האופנה של בית-חרושת „גוטקס“, יוצרת דגמים נורעיים מאוד (בניגוד להופעתה השמינית). עתה נותר רק לחכות לדגמי שמי לות שיועקו מאופנת בגדיהם.

פסוקי השבוע

- **ח"כ מע"י עקיבא גוברין**, בעת דיון בכנסת על משרד-החוז: „והיות ואין הנחתום מעיד על עיסתו — הלכתי אני הנחתום ושאלתי את עיסתי, לאחר שהראתי לה התוסיים: האם אני עומד לחדש משה? והיא אמרה לי: לא.“
- **ח"כ גח"ל אריה בן-אליעזר**: „ההבדל בין השר דיין לבין השר אבן הוא בזה, שהשר אבן אבן חושב זאת ברצינות (ההצהרות על הנכונות לחיתורים) ואני מטיל ספק אם השר דיין חושב זאת ברצינות.“
- **הנ"ל**: דיין מביא נזק רב, כי העולם על כל פנים לוקח את דבריו ברצינות.“
- **השחקן-במאיי-מופר פיטר יוסטינוב** על שתי המעצמות: „אין הן מסוגלות מבחינת ציון המוסרי להוביל לשום מקום — אלא לחלל החיצון או למלחמה הדדית.“

המשטרה! כך נלחש מפה לאוזן בין בעלי הדיסקוסקים בתל-אביב. המושמץ היה וילי **שינהב** (שיינהרט), שותפם-לשעבר של **פרדריקה ורב סגל** בהדיסקוסק וכי יום בעליו היחיד של המקום. למה הש-מיצו את וילי? כי האימפלה שלו חונגה באמת, ברוב שעות היום, ליד הנפה הצפוי-נית של מטה המשטרה ברחוב דיונגוף. והדיסקוסק שלו הוא היחיד שקיבל רישיון, על-אף המסע האנטי-דיסקוסקי שעורך מפ-קד הנפה הצפונית סגן-ניצב **אריה איב צל**. סיפרה **נחמה**, אשתו של וילי: „בשטח שהמכונית של וילי חונגה כל הזמן ליד המשטרה. אנחנו גרים בדיוק ממול לתחנת המשטרה.“

טינה, קונפירמדו. המסיבה החלה והאורח איננו. עברה שעה, עברו שעתים והוא לא הגיע. יצא המארז המרדאג מביתו והחל לחפש באיזור. לבסוף מצא את העיתונאי מתרפק על דלתות הבתים בהרצליה ומח-פש את כתובתו של השגריר. ● בערב אמנים שהתקיים בהיכל התרבות ושהכנסת-תיו הוקדשו לאנ-ית (אירגון נפגעי תאונות-דרכים), הופיע גם הזמר **ינאל בשן**, אשר סיפר לקהל כי באותו יום ניסה ל-בור את מיבחן הנהיגה. לשאלת המנחה **מוני באואר** אם עבר, השיב: „אין לי מושג עדיין, הבוחן עוד לא שב להכר-תו...“ „הוא נהיה טודיע של המשט-רה! כל היום המכונית שלו חונגה ליד מטה